

SALAMANDERS

Salamanders zijn amfibieën, verwant aan kikkers en padden. Vanwege hun bouw worden ze wel eens verward met reptielen, maar dit is uiteraard een heel andere groep dieren. In alle werelddelen zijn salamanders vertegenwoordigd, zowel in de gematigde als tropische streken. Er bestaan watersalamanders (bijvoorbeeld kamsalamanders) en landsalamanders, maar ook soorten welke een waterfase en een landfase kennen. Ademhaling gebeurt via uitwendige kieuwen (de overbekende axolotl is hiervan een voorbeeld), via de huid en/of longen.

Wie wil beginnen salamanders te houden, moet met een aantal zaken toch wel rekening houden. De huisvesting is vrij eenvoudig. Salamanders vragen relatief weinig ruimte. Wat schuilplaatsen worden gewaardeerd in de vorm van hout en/of stenen. Veel soorten hebben ook een overwinteringsperiode nodig, welke meestal buiten het water is op een vorstvrije en beschutte plaats.

Situatiefoto's bij Roel thuis

Buiten een goed onderkomen is ook een ruime mate van voeding noodzakelijk. Salamanders kunnen meer aan dan het soms lijkt. Goede voeding bestaat hoofdzakelijk uit levend voedsel: watervlooien, muggenlarven, naaktslakken, tubifex, pissebedden, (kleine) regenwormen, diverse insecten en hun larven. Echter ook kleinere soortgenoten zijn niet veilig! Met andere woorden: als het in de bek past wordt het gegeten. Voor de jongen zijn artemia en springstaarten ideaal opfokvoer.

Het kweken met salamanders moet ook niet altijd onderschat worden. Veel soorten hebben hiervoor de eerder genoemde overwinteringsperiode nodig. Na de overwintering dient men te kweken met dieren die in zeer goede conditie zijn, waarbij eveneens gezorgd moet worden voor een ruime mate aan voedsel. Met name de larven en jonge dieren dienen zeker niets te kort te komen!

Bij de eierleggende soorten vouwt het wijfje met haar achterpoten een blad dubbel, met hiertussen een eitje. In het water dienen dan ook fijne bladeren aanwezig te zijn zoals waterpest, waternavel, Belgisch groen of randbeplanting welke met hun blad afhangen in het water zoals grassen en rietsoorten. Als het blad maar buigzaam is.

Als de eitjes uitkomen hebben de jongen in hun larvestadium uitwendige kieuwen. Sommige salamanders overwinteren zelfs in het larvestadium, waarna ze het voorjaar erop zelfs groter uitgroeien.

Ook zijn er eierleggers die hun eitjes in vochtig mos afzetten. Andere soorten zijn juist weer levendbarend, zoals de vuursalamanders.

Binnen Europa kennen we volgende geslachten salamanders:

Land salamanders: Salamandra, Salamandrina en Chioglossa

Water salamanders: Triturus, Euproctus, Lissotriton, Pleurodeles,
Ichthyosaura

Veel salamanders zijn ook beschermd. Zoals met vele andere dieren het geval is heeft ook de salamander met vele bedreigingen te maken:

- In zuidoost Azië kent met de salamander potentieverhogende prestaties toe
- Veel leefgebieden zijn vernietigd of bedreigd door de mens
- Oorlogen
- Wegvangen van dieren uit het wild
- Cytridiomykose (een dodelijke bedreiging voor alle amfibieën)

Wie met salamanders wil beginnen dient zich dan ook te overtuigen welke soorten zo te houden zijn, of voor welke soorten een vergunning nodig is. Wie beschermde soorten via een particulier aanschaf dient rekening te houden met wettelijk verplichte overdrachtspapieren. Nakweek dient ook gemeld en geregistreerd te worden.

Cytridiomykose is een schimmelinfectie veroorzaakt door *Batrachochytridium dendrobatidis*. De opperhuid wordt hierbij dermate beschadigd dat ademhaling niet meer mogelijk is. De schimmel overleeft bij lage temperaturen maar gaat dood bij temperaturen boven 30 graden C.